

sygn. akt X Ka 231/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 kwietnia 2013r.

**Sąd Okręgowy w Warszawie X Wydział Karny Odwoławczy w składzie:
Przewodniczący : SSO Agnieszka Zakrzewska
Sędziowie: SO Beata Wehner**

SR (del) Przemysław Hałasa (spr.)

Protokolant: protokolant sąd. stażysta Maria Stachyra

Prokurator: Andrzej Jóźwik

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 kwietnia 2013r.

sprawy: R. S.

oskarżonego o czyn z art. 278 § 1 kk

skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Pruszkowie

z dnia 13 listopada 2012r. sygn. II K 347/12

orzeka

I. zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że:

- **orzeczoną karę pozbawienia wolności łagodzi do 8 (ośmiu) miesięcy;**
- **wysokość stawki dziennej kary grzywny obniża do 10 (dziesięciu) złotych;**

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. L. kwotę 420 (czterysta dwadzieścia) złotych powiększoną o stawkę podatku od towarów i usług (VAT) tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego z urzędu udzieloną w postępowaniu odwoławczym;

IV. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w całości obciążając nimi Skarb Państwa.

sygn. akt X Ka 231/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 13 listopada 2012r. sygn. II K 347/12 oskarżony R. S. został uznany za winnego czynu z art. 278 § 1 kk a polegającego na tym, że w dniu 24 stycznia 2005r. w P., działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, na terenie hipermarketu (...) dokonał zaboru, w celu przywłaszczenia, 7 sztuk maszynek do golenia (...), maszynki do golenia (...) (...), 3 kompletów ostrzy do maszynek (...) oraz 9 kompletów ostrzy do maszynek do golenia (...) o łącznej wartości 812 złotych i 80 groszy. Za powyższy występki wymierzono oskarżonemu karę 1 roku

i 6 miesięcy pozbawienia wolności warunkowo zawieszając jej wykonanie na okres próby czterech lat oraz oddając oskarżonego pod dozór kuratora. Ponadto oskarżonemu wymierzono karę grzywny w liczbie 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na 50 złotych. Sąd Rejonowy obciążył również oskarżonego kosztami postępowania.

Apelację od wyroku Sądu I instancji wniósł oskarżony, który zarzucił mu rażąco niewspółmierność orzeczonej kary w szczególności w odniesieniu do społecznej szkodliwości czynu jak również jego sytuacji materialnej – skarżący domagał się zmiany zaskarżonego wyroku poprzez zmniejszenie kary pozbawienia wolności oraz kary grzywny, skrócenia okresu próby oraz zwolnienia od kosztów sądowych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Apelacja oskarżonego jest zasadna i zasługuje na uwzględnienie. Słusznie skarżący podniósł, że orzeczona przez Sąd Rejonowy kara pozbawienia wolności jest niewspółmierna do społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, zaś wysokość kary grzywny również nieadekwatna do aktualnych możliwości zarobkowych oskarżonego.

Sąd pierwszej instancji, co prawda, wziął pod uwagę przy ustalaniu wysokości kary okoliczności na które powoływał się oskarżony w swojej apelacji, niemniej jednak, Sąd Rejonowy, kierując się własnym sumieniem, wrażliwością i oceną problemu, wymierzył oskarżonemu kary, które w odniesieniu do typowych rozstrzygnięć w tego rodzaju przypadkach rażą swoją surowością.

Czyn oskarżonego polegał na dokonaniu typowej kradzieży sklepowej przyrządów do golenia o łącznej wartości 812 złotych i 60 groszy. Skradzione przedmioty zostały odzyskane przez pokrzywdzonego. Oskarżony przyznawał się do winy i nie kwestionował swojego sprawstwa. Oskarżony był karany (w chwili orzekania w pierwszej I instancji dwukrotnie za przestępstwa z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w czasie rozpoznawania apelacji jeden z wyroków skazujących uległ zatarciu).

W tej sytuacji decydujące dla wymierzenia kary i środków karnych winny mieć znaczenie okoliczności przedmiotowe czynu a w szczególności wartość skradzionego mienia oraz wysokość ewentualnej szkody wynikłej z przestępstwa.

Art. 278 § 1 kk penalizuje kradzież mienia o wartości przekraczającej 250 złotych do wartości 200.000 złotych karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat. Biorąc pod uwagę wartość skradzionego przez oskarżonego towaru w sklepie oczywistym jest że orzeczona wobec niego kara powinna skutkować wymierzeniem kary w dolnych granicach zagrożenia ustawowego, natomiast Sąd Rejonowy wymierzył karę pozbawienia wolności na poziomie 1/3 ustawowego zagrożenia (warunkowo zawieszając jej wykonanie na okres 4 lat próby).

W ocenie Sądu Odwoławczego prawidłowo uznano, że adekwatną wobec oskarżonego jest kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, jednak orzeczona przez Sąd pierwszej instancji kara pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat jest zbyt surowa, dlatego też Sąd Odwoławczy złągodził jej wymiar do 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Niezasadne są natomiast wywody skarżącego dotyczące skrócenia okresu próby. W ocenie Sądu Okręgowego, przyjęty przez Sąd Rejonowy czteroletni okres próby wraz z dozorem kuratora jest jak najbardziej słuszny. Oskarżony jest osobą karaną, w tym za przestępstwo podobne (popelnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej) tym samym danie oskarżonemu kolejnej szansy w postaci wyroku z warunkowym zawieszeniem wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności winno być uwarunkowane od kontroli zachowania oskarżonego przez dłuższy niż wskazywany w apelacji okres czasu.

W odniesieniu do kary grzywny Sąd Okręgowy stwierdza, że prawidłowy sposób została ustalona przez Sąd Rejonowy zasadność wymierzenia tej kary jak i liczba stawek dziennych. Oskarżony popełnił przestępstwo w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, której co prawda nie uzyskał, jednak było to wynikiem działań osób trzecich a nie swobodnej decyzji oskarżonego. W tej sytuacji wymierzenie oskarżonemu kary grzywny jako dodatkowej dolegliwości, obok orzeczonej kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, jest jak najbardziej zasadne.

Zdaniem Sądu Odwoławczego w sposób niewłaściwy ustalono natomiast wysokość stawki dziennej grzywny. Oskarżony, co prawda deklarował, że przed tymczasowym aresztowaniem do innej sprawy uzyskiwał dochody w wysokości około 3000 złotych miesięcznie, niemniej obecna sytuacja życiowa oskarżonego – pozbawienie wolności pozbawiła go możliwości zarobkowych. Biorąc pod uwagę powyższe Sąd Okręgowy zdecydował o obniżeniu stawki dziennej kary grzywny do 10 złotych. W ocenie Sądu orzeczona kara grzywny 100 stawek po 10 złotych jest sprawiedliwa, adekwatna do wartości skradzionego mienia.

Należy zauważyć, że wyrok wydany przez Sąd Rejonowy zapadł na podstawie instytucji tzw. dobrowolnego poddania się karze opisanej w art. 387 kpk – oskarżony sam zaproponował orzeczoną wobec niego karę, której nie sprzeciwiali się ani prokurator ani pokrzywdzony. Instytucja dobrowolnego poddania się karze nie oznacza jednak, że sąd ma akceptować każdą propozycję oskarżonego, w tym również nieadekwatną do stopnia społecznej szkodliwości czynu i nie spełniającą dyrektyw opisanych w art. 53 kk, w tym zakresie sąd ma określone uprawnienia wynikające z art. 387 § 3 kpk.

O kosztach nieopłaconej obrony oskarżonego z urzędu orzeczono zgodnie z treścią art. 618 § 1 pkt. 11 kpk i art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982r. prawo o adwokaturze w wysokości określonej w § 14 ust. 2 pkt. 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Również wniosek oskarżonego dotyczący rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów sądowych jest zasadny, dlatego Sąd Okręgowy, biorąc pod uwagę sytuację majątkową oskarżonego, na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 634 kpk, zwolnił go od ponoszenia kosztów postępowania, którymi obciążono Skarb Państwa.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.